

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

D E M A N E G E
+++++

Een komisch volks toneelspel

door

Victor Hubeau

Toneelfonds J. Janssens - Antwerpen

Door Victor Hubeau.

Dit komisch-volks-toneelstuk speelt in de omgeving van de kust. Het verhaal begint tijdens de eerste vakantiedrukke. In volle zomer dus. Het is niet aan tijd gebonden. En kan evengoed in onze dagen spelen. Het wil maar dan als ontspanning bedoeld, een greep zijn uit het volkse leven van iedere dag. Meer moeten wij in dit speelse stuk beslist niet zoeken. Het werd onder een andere titel reeds op de planken gebracht door een liefhebbersgroep. En kende een enorme bijval.

ROLVERDELING.

- Mr. Jacques: De patron-(kickenfretter). Een niet erg stabiele Brusselaar. Verstandig, maar enigzins blasé. Met een grote kennis van het vak. Nerveus en opgejaagd. Maar niet brutaal.
- Mr. Prosper: De paardemeester. Nog ongetrouwd en eerder ouderwets. Is onhandig tegenover het "zwakke geslacht". Geen echte Heer.
- Jimmy : Ook jockey voor koerspaarden. Zo mogelijk mager. En te lang om goed te zijn. Met uitgesproken gebaren. Volksjongen. In alles eerlijk en ongekunsteld.
- Johnny : Zijn vrolijke vader. Babbelt, fantaseert en overdrijft nogal gaarne. Een niet-getekende weduwnaar. Van het optimistisch-lachende type. Een rat in het beroep.
- John
- Paulette : De lustige weduwe. Nog altijd behaagziek en koket. Wil erg veel aandacht voor zichzelf. Is daarin een doordrijver van formaat. Heeft geen oog voor de gevolgen.
- Paul
- Jetty : Haar vroeg-rijpe dochter. Ook met weinig realisme. En nog niet zo heel veel ondervinding. Bijzonder welbespraakt. Maar daarom niet even intelligent. Speels en romantisch.
- Jet
- Constant : Een warme zomergast. Wat bluffèrig en pretentieus. Probeert in overdrevenheid te charmeren. Is toch niet dom. Maar schrikt niet terug voor een leugen.
- Con
- Marie : Een werkzoekende getrouwde vrouw. Gaat doortastend en recht door zee. Is wat zorgelijk en bekommerd. Maar weet als een der weinigen heel goed wat ze wil.
- Ma
- Jan : Haar echtgenoot in jaarlijks verlof. Niet erg stabiele maar vrolijke gezelschap. Iemand die God's water dikwijls over God's water laat lopen. Welbespraakt.
- Pieter : Hun zoon die stamelt. Ook niet bijzonder snugger. Een lachebek. Die zich door zijn "gebrek" niet minder voelt.
- Piet

Het ganse stuk speelt in een wachtlokaal van de manège. Een warme zomerdag, waarop de mussen in slaap vallen.

De sfeer en kleding zijn navenant. Ook de meubels zijn aangepast aan het gegeven. Als dat kan een soort rotan. Of iets in dien aard. In ieder geval een dubbelezetel voor vrijages. Ook een telefoon.

Er werd een pauze voorzien na het tweede bedrijf.

EERSTE BEDRIJF

Jim : Hewel, we zitten weer in nesten, hé! Het seizoen begint. En wij staan nog maar eens voor heel de santeboetiek alleen.

John : (bier drinkend) Wat vertelt ge daar allemaal? Van zitten en staan in de boetiek? Het is hier geen boetiek. Maar een manège.

Jim : (spot) Ja! Een manège! Met heel veel paarden! Maar geen personeel!

John : Hm. Smaakt uw bier niet jongen? 't Is gelijk azijn dat ge drinkt.

Jim : Het gaat me niet vandaag. Ik zeg het. Het is hier geen leven met zo weinig helpers. En altijd maar veranderen van volk. Ik moet zaterdag gaan koersen. Wie zal er de paarden soigneren? Ik alleen?

John : Als nu niet anders kan. Ge zijt toch groot genoeg daarvoor.

Jim : (fel) En de manège dan? Wie zal er dressuur geven? Wie zal er de bureau doen? Wie zal hier stalknecht spelen? Hé...? Enne...

John : Stop het maar met zagen! Laat ons misschien de poorten sluiten.

Jim : (schamper) Hewel ja! Maak maar een groot plakaat! Manège gesloten! Juist nu! Nu dat de vakantiegangers komen. Het hoogseizoen begint. En wij staan hier nog maar eens.

John : (komisch) Ja, wij staan hier nog maar eens. Met onze slippers in de volle wind.

Jim : Gij kunt daar allemaal nog om lachen.

John : Gij toch ook als ge wilt! Ge moet dat leren jongen.

Jim : Nu is er in ieder geval geen reden. Als 't niet ware van de paarden...

John : Blijf maar waar ge zijt. Het is overal iets, jongen. Neem dat van uw vader aan. En we verwachten ieder moment de patron. Hij moet ons maar uit de patatten helpen.

Jim : Sedert dat Lou-Lou weg is zit hij zèlf in de patatten, de vent.

John : Hij is waarschijnlijk op zoek naar een nieuw exemplaar.

Jim : Met een rokje aan...

John : Niet omwille van dat rokje! Maar om hetgene dat er in zit. Hahaha!

Jim : Ge moet daarom zo grof niet lachen vader..

John : Ha ja, 't is waar. Niemand kwetsen, hé. Want mijn zoon zit in't

John : zelfde schuitje.

Jim : Ha! 't Is daarom dat uw bier niet smaakt (zingt) Chagrin d'amour.

Jim : Stop het maar vader. Het doet een beetje zeer.

John : Als ik mag vragen. Wat is de reden dat 't af geraakte?

Jim : Hewel ja. Uit schrik zegt ze.

John : Uit schrik? Ik wist niet dat gij zo gevaarlijk waart.

Jim : Jamaar! Het is van mij niet dat ze benauwd is.

John : Van mij in ieder geval ook niet!

Jim : Vader toch! Het is van de koerspaarden. Ze is daar radikaal tegen

John : Komt ze soms naar de manège misschien?

Jim : Al een paar keren toch...Heu...Alleen maar om te kijken, hé...

John : Haha! Alleen maar om te kijken. En naar wie keek ze dan?

Jim : Ge zijt een plager. Naar mij..Ja..

John : Ze keek in uw ogen.En kreeg schrik van de paarden?

Jim : Onze "ouden" wil het weer niet verstaan. Het is uit bezorgdheid.

John : Dat er vuur uit uw ogen zou springen.

Jim : Ze wil niet dat ik nog naar de koersen ga. Dat is alles.

John : Misschien omdat ge daar een ander zoudt opscharrelen.

Jim : Opscharrelen! Ik ben tenslotte geen legkuiken.

John : Laat ons veronderstellen dat ge eerder een haan zoudt zijn!

Jim : Nu ja.. Een haan dan. Maar het is 't koersen zelf waar ze tegen is. Zij denkt.. als ge van voor in de groep zit..en ge hebt het ongeluk van te vallen. Met al die paarden. Dat er van een jockey niet veel meer overschiet.

John : Wat zegt ge daarvan. Nog juist een rolletje gekapt?

Jim : Iets in dien aard, ja. Het is haar verbeelding die werkt...

John : En die haar cherie in stukken maalt.

Jim : Met u valt daarover niet te klappen. Omdat ge zelf buiten uw vurigste jaren zijt. Dat is nog geen reden om te spotten.

John : Ik zeg maar de waarheid. En over mijn vurigheid kunt ge niet meespreken. En verschiet niet als ik u een nieuwe moeder bezorg.

Jim : Daar geloof ik niet in. Gij loopt de rokjes uit de weg.

John : Let maar op! Of ik neem dat mini-meisje van u over.

Jim : Zij moet niet weten van grijs haar. Nog minder dan van paarden.

John : Zoveel te beter. Dan hebt gij toch nog een voetje voor op mij.

Jim : Ik geloof niet dat er ooit nog iets van komt. 't Is jammer.

John : Voor eentje gaat ge toch niet treuren. De straat loopt vol met van die jonge meisjes. En als ik u een raad mag geven. Kies eentje die wat groter is. Een die niet op een bank moet staan om aan uw mond te kunnen.

DE MANEGE

- Jim : Marleentje kan nog groeien. Ze is nog maar zeventien.
- John : De kans zit er nog in. En ze zou ook kunnen uittrekken (slingert rond) Door met haar handen rond uw hals in het rond te slingeren. Gelijk de kinderen op de paardemolen. Maar zonder te betalen dan
- Jim : Vaders fantasie werkt weer op volle toeren.
- John : (onverbeterlijk) Ze zou dat liever doen dan dat ge rondspringt in de manège piste. En zij maar aan de carrousel hangen. En Jim maar draaien dat hij zweet.
- Jim : En we gaan u gebruiken om muziek te maken. Van Chaqrin d'amour. (bootst vader zingend na-glimlachend af)
- John : Niet zo haastig jangen. Met uw schoon gezang. Ik ga mee. (hij af)
- Pa : (loerend-achter) Kom maar langs deze kant mijn schaapjes. Wij zoeken dan bureau..? Héwel..ik geloof dat ik hem gevonden heb.
- Ma : Sttt. Ge moogt zo luid niet kraaien. Dat geeft een slechte indruk.
- Pa : Met iemand die daar staat gelijk een zak meel zijn ze hier ook niemendal. Ge moet durven klappen in de commerce. Uw slinger laten gaan.
- Ma : Slinger! Slinger!
- Pa : Ge moet het weer niet verkeerd verstaan. De slinger in uw mond!
- Ma : Wij presteren ons om te werken. Ik en Piet. En zwijg gij maar!
- Pa : Gij werken aan die paarden? Schrepen met de roskam en de borstel?
- Ma : Mij moeten ze maar iets anders geven. Dat is een werk voor onze Piet.
- Pa : Hij heeft daar ook geen verstand van. Weet hij waar hij mag kammen?
- Ma : Ha, dat is mogelijk. Bij een paard groeit er overal haar.
- Pa : Halt! Er zijn bepaalde plaatsen die ge niet moogt aanraken..Hm...
- Ma : Gij met uw dom gezicht. Uw verbeelding slaat weer op høl, hé.
- Pa : Voilà! Moeder begint al met paardespreekken! Op høl slaan! In galop!
- Ma : Zwijg heb ik gezegd. Gij zijt er voor niets tussen. Ik en onze Piet...
- Pa : Ik geloof dat uw zoontje ook op høl geslagen is. Waar zit hij nu?
- Ma : Ten eerste is't mijn zoontje niet! Het is mijn zoon. Want hij is zelfs al een kopje groter dan gij.
- Pa : Ons Pietertje? Een kopje van een kloefnagel misschien?
- Ma : En ten tweede. Gij hebt er ook uw part in.
- Pa : (droog) God zij dank! We hebben toch eentje kunnen fabriceren.
- Ma : Fabriceren! Dat heeft niets met een fabriek te maken!
- Pa : Dat is ook geen leugen. Maar ik wilde zeggen arrangeren.
- Ma : Ge moet zo luid niet klappen. Heel de wereld moet dat niet weten.
- Pa : Ze weten dat toch. Het zijn zelf allemaal arrangeurs.

- Ma : Allee, Allee! Spreek toch een beetje beschaafd. Hé, arrangeurs!
- Pa : Wat anders? De oude Belgen konden daar al weg mee. En nog altijd.
- Ma : De nieuwe Belgen wilt ge zeggen.
- Pa : En't raarste van allemaal. Ge moet daarvoor naar school niet geweest hebben.
- Ma : Ja, Ja! Maar het gaat daarover niet. We moeten hier iemand vinden.
- Pa : We zijn nog altijd op zoek. Als ik ook eens een andere kant uitging.
- Ma : Om ergens verloren te lopen zeker. Blijf gij maar hier.
- Pa : Ik zal in geen zeven grachten tesamen duikelen..Mijn pietekootje
- Ma : Pietekootje! Waar hebt ge dat nu weer gehaald? En tegen mij!
Ze zeggn dat tegen een vogel.
- Pa : Hewel...(komisch) Gij zijt toch mijn distelvinkje!
- Ma : Gij wordt hoe langer hoe zotter!
- Pa : Dat heeft daarmee niets te maken. Het is een compliment.(Piet op)
- Ma : Hewel! Piet! Waar hebt gij zolang gezeten?
- Piet : Ik heb nog niet gezeten! Ik was bij de p p paarden.
- Pa : Chieke paarden hé vent.
- Piet : Ja't, pa! Ch ch chieke paarden.
- Pa : Dat is een manège! Chieke paarden! En ckiek volk! Om te galoperen
- Piet : Onder de galo-peren? Ik heb h hier geen b b bomen gezien.
- Ma : Galoperen is feitelijk draven, jongen. Te paard rijden...
- Pa : Gij kent er ook den hond zijn g...van. Ma zwijg!
Gij gaat het hem leren zeker? Galoperen dat is...volle gas geven.
Laat ons zeggen: In vierde. En draven...is anders...allei: een
beetje meer paradeachtig. Kijk...ik zie het voor mijn ogen., hé..
Zo zie (draaft)
- Piet : Hetis ook l l lastig hé pa. Ge bl bl blaast er van.
- Pa : Met al zijn onnozelheid! Maar gij Piet: zoudt gij dat wel gaarne doen. Altijd maar tussen die paarden.
- Piet : D d doodgaarne.. Ge w weet het! Ik heb een p p paard in mijn buik
- Pa : Is dat waar? Het kan nog maar een kleintje zijn zeker?
- Piet : (giechelt) Ge b b begrijpt wel w waar dat ik n naartoe wil, hé Pa
- Ma : Piet! Ge moet zo raar niet lachen. We zijn in de beschaafde wereld!
- Pa : Precies of dat we thuis in 't zothuis zitten.
- Ma : Af en toe ziet het er zo naar uit. En gij Piet: Niet teveel klappen. En altijd beleefd zijn...Ja meneer. Nee meneer. En in't Frans...
- Piet : ...Oui Madame...Non madame...
- Pa
Piet : Ge hoort het! Onze Piet is meer voor het andere geslacht.

6.

Piet : Ik pr probeer dat te ar ar ara-geren.

Ma : Hoe arrangeren? Wat arrangeren?

Piet : Hewel ma! Met de ar ara-geur. Gelijk de oude b b Belgen!

Ma : Ziet g'het nu?

Pa : Nee ik zie niets. Maar ik krijg de indruk dat hij ver van doof is

Piet : Niet d doof en niet bl blind. Want p Pieter bl blijft geen kind!

MA : Ge hebt ook nog niemand van de bazen tegengekomen?

Pa : Natuurlijk niet. Hij ging ze wel meebrengen. Maar als ik een raac mag geven: Tegenover de baas moet ge u onderdanig tonen. Eerst buigen. Uw klak in de handen nemen. En daarmee draaien. Zo zie (draait)

Piet : En sp speelt het een r rol aan welke k kant, Pa...?

Pa : Zo! Gelijk ge ziet. Met de vette boorden aan uw kant, ja.

Ma : Er zijn geen vette boorden aan Pietjes klak.

Piet : Ik weet n niet. Ik heb ze n niet m meegebracht, Ma.

Pa : Ge moogt gerust de mijne gebruiken. Hier zie. (Geeft ze)

Piet : Maar pa! Ze pl plakt.

Pa : Ze plakt niet! Dat is droog vet.

Piet : Ge k kunt er s soep van koken!

Ma : De jongen heeft ook al door dat ge een soepkieken zijt.

Pa : Als ge ze niet wilt, probeer dan dien hoed die daar hangt.

Ma : Laat dien hoed maar hangen! Laat hem hangen, zeg ik!

Piet : (aan de overzijde) Ik heb altijd gedr gedroomd van zo een hoed.

PA : Probeer dat maar ne keer jongen (Piet zet hem op) Nu een beetje stoer kijken. (Piet bootst na) Dat is gelijk een echten cowboy!

Piet : Ik zal eens k kijken in de sp spiegel. Hahahahaha! Al ch Chap-peral!

Pa : Doe hem maar van uw hoofd. Piet. Ziet dat er iemand komt.

Piet : Met een p p paar str strepen verf kan ik d dienen voor prins Ka Ka.

Pa : Al wat ge wilt jongen. Maar ik zou prins Karel toch niet nadoen.

Ma : Waarom niet. Wat is er nu verkeerd aan die mens?

PA : Het schijnt dat hij altijd een echten kàrel geweest is.

Piet : (giechelt) Hahahahaha. Ha, zo een kerel. Ik versta dat wel hé...

Ma : Piet! Ge moogt zo dwaas niet lachen. Dat zijn geen manieren. En niet zoveel tateren. Doen wat de mensen zeggen. En daarmee gedaar

Pa : En rap zijn! Als de patron roept: te paard: Dan laat ge vallen wat valt. En ge springt direkt in't gareel!

Ma : Dat is in't gareel niet! Het is in't zadel.

Piet : w Weet ge dat n niet pa! Het is in't z in't z in't zadel!

Ma : En ge moogt ook niet te geweldig zijn. Zodat ge aan den andere kant weer aftuimelt.

Pa

- Pa : Over't paard springen wilt ge zeggen? Van wie zou hij dat delen?
- Ma : Zeker en vast van u niet. Want gij zijt geen hoogspringer.
- Piet : Welk een s soort spr springer is hij dan wel, ma?
- Pa : Ziet g'het nu. Ge zoudt beter zelf zoveel niet tateren.
- Ma : Het is Piet die rare vragen stelt. Maar ik niet.
- Pa : Het is wel degelijk gij die met verdachte zinspelingen begon.
- Piet : Heu... het ging over spr springen, ma...?
- Pa : Ze gaat den uitleg geven jongen. Nadat ze geslapen heeft.
- Ma : Ik ben eens curieus of we hier aan werk zullen geraken.
- Pa : Dat valt nog af te wachten. Feitelijk vragen ze hier een koppel.
- Miet : Inderdaad. Ze vr vragen een ko koppel.
- Pa : Du! Als ze de puntjes op de i willen zetten. Gij zijt toch geen echt koppel. En ik moet van paarden niet weten. Ik blijf in de bouw.
- Ma : Ik ben ook niet zot van paarden. Maar het is voor hem, hé.
- Piet : En als we van n niets m moesten gebaren. En pa w wegmoffelen.
- Pa : Als dat moest helpen. Ik wil wel een beetje aan de kant gaan staan. Als toevallige toerist. Met een korte broek aan.
- Piet : En w witte ka karnemelkbenen!
- Ma : Vind ge niet dat het zolang duurt voor dat er iemand komt?
- Pa : Het is een grote doening ook. Als we moesten elk aan een kant gaan.
- Ma : En als we iemand tegen komen zeggen dat we de helft van't koppel zijn...Dat gaat niet. Dat geeft een slechte indruk.
- Piet : En als ik eens m moest r r roepen?
- Pa : Dat ware geen slecht gedacht. Maar zonder onderbreking. Ge weet wel.
- Piet : Eerst ne k keer goed a a ademhalen. (jodelt dan) jodeladiée!
- Pa : Hewel! Als ze dat niet horen.
- Piet : Dan z zijn ze d doof of st stomzat!
- Pa : Hier staan in ieder geval al een serie flesjes.
- Piet : En a allemaal l leeg. S Soldaat gemaakt!
- Ma : Soldaat? Waarom spreekt hij nu van soldaat?
- Pa : Dat zijn van die zinspelingen onder mannen. Uitgedronken. Comca!
- Piet : Ik heb d dorst. Ik zou ook co co comca willen doen.
- Ma : Straks misschien. Maar we kunnen niet blijven wachten (tot Pa)
Ga zelf maar eens rondkijken. En wees maar beleefd.
- Pa : Ik zal mijn best doen pietekootje. Tot straks (wil kusje geven)
- Ma : (weert hem) Allei, allei! Gij zijt hier thuis in de keuken niet.
- Piet : Moet ge d daarvoor in de k keuken zijn. Ma... G Geeft eentje!
- Pa : Ze zal ze opsparen tot vanavond, jongen. Tot straks (achter af)
- Piet : Zeg ma...Hebt ge niet ga gaarne dat pa een t toetje geeft...?
- Ma : Mm. Iedereen moet dat niet zien.

- Piet : Iedereen is h hier toch n niet. V Verre van daar!
- Ma : (verveeld) Jaja. Ik heb het al gezegd. Tracht een beetje te zwijgen.
- Piet : Als we m moesten een pl plak lint over mijn mond pl plakken.
- Ma : Stt...Ik hoor iemand komen. Opletten hé (Spanning - Pros op)
- Pros : Haha! Ik hoorde hier spreken. (Ma knikt vriendelijk, maa zwijgt)
- Piet : b Bonjour Mossieu!
- Pros : Bonjour aussi. Comment allez-vous?
- Piet : w Watblieft? ccCommande...?
- Ma : Ge moet er niet op letten Mijnheer. En spreek maar Vlaams. Als ge wilt..We kwamen voor die post van concierge. (kijkt vragend)
- Piet : ...En iemand v voor aan de peu peu paarden, Mijnheer!
- Pros : Jamaar! Ik ben hier de baas niet. De paton is een brusselaar.
- Piet : Ha! We d dachten omdat ge o ook 'n hoedje dr draagt.
- MA : Ge zijt waarschijnlijk toch van't personeel?
- Pros : Ook niet. Maar ik ben wel bij deze uitbating betrokken. Laat ons zeggen dat ik hier één en ander in de pap te brokkelen heb.
- Piet : Mijnheer is een br brokkelaar...?Ma: Piet!
- Piet : Maar ma! Gij br brokkelt soms ook in de pap..beu Beschuiten!
- Ma : (streng) Ewijn toch! Wij zouden die post wel aanvaarden, Mijnheer...?
- Pros : Jaja! Maarre...Dit is feitelijk een verantwoordelijke taak, Madame.
- Ma : Dat weet ik. En wij zijn bereid om ons uiterste best te doen.
- Piet : Hop! Paarden! G geef mij maar p paarden!
- Pros : Mm...Het zou dus met hem zijn dat ge...???(fronst)
- Ma : Ja, Mijnheer. Hij noemt Piet. En ik Marie.
- Pros / ppPiet...?Jaja...Er hapert iets aan zijn uitspraak geloof ik.
- Piet : N Niet altijd! j Juist maar als ik b begin te kl klappen, mijnheer!
- Ma : Hij is nu ook een beetje zenuwachtig. Ge verstaat dat wel, mijnheer!
- Pros : Ja! Dat zit zo in mekaar. Ik kan daar toch niet over beslissen. En zeker niet alleen. Maar ik heb daar Jim gezien in een van die nieuwe boxen. Ik zal hem eens gaan halen. Zit maar een beetje.. (Af)
- Piet : (Zit) Zeg ma! z Zoudt ge w willen geloven datik sch scheel ben.. Van den d dorst, hé!
- Ma : Het ware te hopen dat ge niet alleen scheel, maar bovendien ook stom word van den dorst. Met al dat gepraat. Ik had toch gevraagd om te zwijgen. Of wilt ge de boel helemaal verbrodden?
- Piet : Natuurlijk niet. Maar ge hebt dat 'plakkertje' vergeten voor op

Piet : mijn mond..

Ma : Stt...Stil! Ze zijn daar geloof ik (Jim en Pros op achter)

Jim : Dag madame! Dag meneer! Kan ik u met iets van dienst zijn a.u.b.

Ma / Ik weet niet of gij de grote patron zijt? Wij komen voor concier-
ge.

Jim : Ja, dat weet ik Meneer Pros heeft dat verteld. Maar de grote
baas is er nog altijd niet. Hij is op bedevaart...(mompelt wat)
Van het ene kapelletje naar het andere. Mijn vader zegt: Op zoek
naar een nieuwe bijslaper.

Piet : Is't ook een l liefhebber, ja't?(giechelt)

Ma : Piet! Zijn dat nu wel dingen om te zeggen?

Piet : Het was meneer die kl kl klapte van een beu bijslaper, ma.

Pros : Het gaat daar nu niet over. Ze kunnen later eens terugkeren.

Piet : Als de patron zijn g gerief g gevonden heeft.

Ma : Maar Piet! Zijn dat nu wel uitdrukkingen. Let er niet op mensen..

Jim : Meneer zegt de waarheid.

Pros : Jaja! Maar zolang of de patron er niet is kunnen we niets regelen

Jim : Wie zegt dat? Gij hebt hier ook nog iets te zeggen meneer Prosper
Van langs om méér als ik het goed heb verstaan.

Pros : Aan de zakelijk kant wel. Personeel is iets anders. Dat is deli-
kater. Watn ik moet er tenslotte niet mee omgaan. Ge verstaat dat

Jim : (koppig) Nee ik versta het niet. Ik ga méér zeggen. Het word tijd
dat ge er u wel mee bemoeit. Waarom heeft hij dat laatste koppel
laten weggaan? Voor een peulschil. In een vieze bui. Nadat Lilly
foetsi was met een andere. Dat is geen reden. En wij moeten dat
bekopen.

Ma : Als ik dat allemaal hoor is die brusselaar geen gemakkelijke.

Piet : Dat kw kwam surtout omdat hij a alleen moest sl slapen, ma!

Jim : Jaja! Goed gezien!

Piet : Het ware te ho hopen dat de v volgende langer meegaat.

Jim : Wat gaan we doen? Die mensen voorlopig laten beginnen. Hij moet
maar zorgen dat hij hier is als't seizoen begint. Ik ben't beu,
hé!

Pros : Allemaal goed en wel! Volk aanvaarden. Daar zitten problemen aan
vast. We kunnen ook nog een dag wachten.

Ma : Op een dag méér of minder komt het voor ons niet aan.

Piet : De p patron kan intussen een n nieuwe Loulou gevonden hebben.

Ma : Maar Piet toch! Waarom moet gij daar altijd tussen komen?

Piet : Ik kom daar niet tussen. Ik ik hoop dat hij ze gauw vas heeft.

Ma : Vast heeft! Vast heeft! Nu mag ik u niet meer horen, hé!

Jim : Weet ge wat. Ik zal mijn vader eens roepen. Drie weten altijd
wel iets méér dan twee. Ze mogen nog stapelzot zijn. Tot straks
(Af.)

- Ma : Ik weet niet of ge daarvan op de hoogte zijt! Hoe zit het kwestie van betalen? Hard van afgang gelijk de meesten zeker?
- Pros : Dat zou ik niet kunnen zeggen. Ik ben geen W.C. madam, hé!
- Piet : Dat is een g goeie! Geen W.C. Madam! (giechelt weer)
- Pros : Ik bedoel daarmee: Het is overal iets. Elk leert zijn zot kennen.
- Piet : (proest) Pfff. Zijn z zot kennen. Ma: (zucht luid)
- Pros : Is er iets madam? Als ge moe zijt...zit een beetje neer..(John-Jim)
- John : Elk zijn goeien dag! Of hebt ge liever dat ik bonjour zeg?
- Piet : (vrolijk) P Pour nous is la mijm saus!
- Ma : Saus, saus! Wie spreekt er nu al van saus?
- Pros : Hoe is't met de paarden. Geen kreupelen.. Geen invalieden?
- John : Geen problemen meneer de paardemeester. Maar het gaat slechter met de mensen. Ik wil zeggen met de paar die hier nog werken.
- Pros : Dat kan ik geloven. Maar ik heb daar kloekte en vitamienen voor. Al wat goed is voor een paard past ook voor hem die ze verzorgt. Hoe hebt ge ze liefst? In pillen of in pikuren.
- Jim : Eet uw pillen zelf!
- Pros : Allei! Dan maar de mikuur. Met veel of met weinig vitamienen in?
- Jim : Spuit ze maar in uw eigen gat. Dat ge kunt meehelpen met ons.
- Piet : In zijn gat! (giechelt)
- Ma : (kort) Is dat nu wel een reden om te lachen. Al wat leeft heeft toch een gat.
- Jim : Minstens zou mijn vader zeggen.
- John : Hela daar! Ge moet mijn naam niet lenen, hé!
- Pros : Ja! Geen kloekte dus! Maar't gaat over die mensen hier.
- John : Als ze willen werken; voor mijn part, hoe eerder hoe liever.
- Pros : Allemaal goed en wel. Maar dat moet eerst besproken worden.
- John : Waarom? De mensen beginnen hier toch op proef. En na een week kom ge weer tesamen. En ge bespreekt alles. Wat er kan veranderen. Verbeteren. Ge kunt een beetje wikken en wegen. Over't loon b.v.
- Piet : k Kijk g'hier s s's avonds ook naar wikken en wegen?
- Pros : Weet ge wat. Die mensen hebben van de doening nog niet veel gezien. Leid ze eens rond Jim. Dat ze weten wat hen te wachten staat.
- Jim : Ja, goed. Iedereen begint te leven op hoop. Waar zien we mekaar weer?
- Pros : In den groten bureau. We gaan de lonen eens nakijken van concierge.
- John : Wat ik toch zou willen vragen: Zijt ge liefhebber van paarden?
- Piet : (op hel) Geef mij m maar paarden. Daar zou ik m'n broek voor af af doen!

John : Alleen de bovensten, hé vent...Voor de zedenpolitie (Ma Piet Jim af)

Pros : Allemaal goed en wel. Maar die jongen is een geval apart.

John : Hij klapt een beetje in snakjes: 't is ook een eigenaardig koppel.

Pros : Dat verslecht met den dag. Zij zit er nochtans niet mis uit.

John : Onze paardemeester heeft dat ook al gezien. Ge hebt hier een kans.

Pros : En ik niet alleen. Gij zoudt er veel meer omtrent zijn als ik.

John : Ik heb dezelfde financiële mogelijkheden niet. Voor dure cadeaux!

Pros : Wat zijt ge daarmee. Als ge geen ondervinding hebt. En geen tijd.

John : Een eigenaar is altijd wel een voetje voor. Een hoed speelt ook een bepaalde rol. Gij hebt alle troeven in handen. Paardemeester.

Pros : Als ze aanvaard worden. Er is nog altijd niets beslist. Als het niet ware van die jongen. Van dien Piet. Kan hij wel werken?

John : Dat vrouwmens verdient feitelijk een betere Piet: Dan de Piet waarmee dat ze nu aan het pieten is.

Pros : Gij kunt er ook al niet van zwijgen. Kom, we gaan dat bespreken.

John : Voor mijn part moet ze niet meer weggaan. (knipoog) En ik stel mij geen kandidaat. Ze is u van harte gegund. Want het word tijd.

Pros : Het wordttijd dat ik aan mijn eigen werk begin. Allei kom (zij af)

Pa : (achter, met Paulette die koket doet) Die manège is gelijk uitgestorven. Hier is ook al niemand meer te zien. En daatstraks waren Piet en Marie hier nog alletwee.

Paul : Komt ge hier dikwijls, dat ge die mensen bij hun voornaam kent?

Pa : Nee! Het is den eerste keer. Ik ben geen al te grote paardezot.

Paul : Ho! Ik juist wel! Paarden dat is mijn leven.

Pa : Hahaha! En zijn het alleen maar paarden. Geen andere levende wezens?

Paul : Ja toch wel. Maar waarom vraagt ge dat?

Pa : Zomaar. Omdat ge er zo flink en energiek uitziet.

Paul : (glundert) Meent ge dat werkelijk? Gij ziet er eerder rustig uit.

Pa : Als ik nu niet moest rustig zijn. Ik wacht hier maar een beetje.

Paul : (spijtig) Ha! Ge wacht al op iemand. Gij hebt al een afspraak!

Pa : Ik wacht op Marie. Maar ik weet niet of ge dat een afspraak kunt gaan noemen.

Paul : Ha ! Ge hebt een oogje op Marie. En ge hoopt dat er iets uit groeit?

Pa : Nu nog zeker. Ze is niet voor al dat produceren, zegt ze.

Paul : Ha! Ge bedoelt dat!

Pa : Ja 'k...Ik bedoel dat!

- Paul : Als ik het goed begrijp zijt ge al een heel eind op weg?
- Pa : Maar natuurlijk. Een mens wordt daar moe van.
- Paul : (hoopvol) Moe? Van wat?
- Pa : Van het produceren waar dat er niets van voortkomt.
- Paul : Dat bevalt u niet erg. En toch wacht ge op Marie?
- Pa : Niet speciaal op Marie alleen.
- Paul : Dat klinkt al beter. Gelijk gij nog jong en vurig zijt...
- Pa : Niet overdrijven, hé. Gij hebt het tenslotte niet ondervonden.
- Paul : Nee, dat is waar. Daar kan ik nog niet van meespreken.
- Pa : Mag ik veronderstellen dat ge regelmatig ondervinding opdoet...?
- Paul : Natuurlijk niet! Ik ben ook geen driemaal zeven meer.
- Pa : Een mens is maar zo oud of dat hij zichzelf voelt.
- Paul : Dat is schoon uitgedrukt! Hebt ge geen verstand van paarden.. Ge hebt er tenminste van vele andere dingen.
- Pa : Dat weet ik niet. Over welke "dingen" gaat het?
- Paul : Wel ja...Kwestie van intimiteit...gevoel...kiefde...
- Pa : We zouden dat desnoods aan Marie kunnen vragen.
- Paul : Nee nee, laat maar. Ik zie wat ik niet zie. Geen type lesgever. Maar toch!
- Pa : Wat moet ik daarop gaan zeggen. Het was bij de oude Belgen al mode
- Paul ; Wat was er mode?
- Pa : Kwestie van dat produceren 's nachts. Maar zij reden nog per ezel
- Paul : Dat heb ik vroeger ook nog gelezen.
- Pa : En ze "menden" de ezels bij hun oren! Zo zie!
- Paul : Bij hun oren? Men zou zeggen waarom?
- Pa : (komisch) Omdat het ezels waren, hé!
- Paul : (lacht) Ge zijt nog komiek op dekoop toe.
- Pa : Voor die beesten was dat niet om te lachen. Zwenken naar links was een ruk aan de ene oor. Zwenken naar rechts was het omgekeerde. En die oren maar rekken. En rekken. Daardoor zijn ze nu zo lang.
- Paul : (lacht) Ik ben in aangenaam gezelschap. Blij dat ik u daarstraks tegen het lijf heb gelopen.
- Pa : Gij...(verwonderd doende) tegen mijn...Ik heb dat niet gevoeld?
- Paul : plager! Maarre...Ik weet nog altijd uw naam niet.
- Pa : Ho! Heel simpel. Drie lettertjes: Jan. Dat rijmt met alleman.
- Paul : Ge hebt nog dichtertelijke kwaliteiten ook. Ik noem Paulette.
- Pa : (overdreven) Paulet! Daar bestaat een schoon gedichtje over. Kent ge dat niet, Paulet. Paulet-Zo lieflijk en koket-0 engel zonder smet. Voor u span ik mijn net!
- Paul : (in de wolken) Haa! Gij brengt dat toch zo schoon...Jan...
- Pa : Ik heb het niet gemaakt, hé. Het was Guido Gezelle. Nat het lof,

Pa : in de kapelle..(Constant, gewichtig maar zwijgend, achter op)

Paul : Ho! Gij brengt mij in de wolken. Die mengeling van humor en poezie!

Pa : Een beetje humor en amor. Een beetje poesje en poezie (lacht toch)

Con : (brutaal de sfeer verbrekend) Koekoek!

Pa : (springt weg) Is me dat verschieter!

Paul : (verbauwereerd) Maar Constant! Ge komt ongelegen, hé!

Con : (alsof hij niets gehoord heeft) Dag Pauletje! Ik ben hier!

Paul : Dat voel ik. Gij doet mijn hand zeer!

Con : Is' t waar? Dat was zeker mijn bedoeling niet. Ik zal dat goedmaken Pauletje! (overdreven) Die kleine zachte polletjes (streelt ze)

Paul : Kom. Ge moet nu ook niet kinderachtig doen. Constantin.

Con : Sorry van dien handdruk, Pauletje. Dat komt door de geestdrift.

Pa : Een soort honger waarschijnlijk. De klauw van de leeuw die duwt.

Con : Wie is die meneer? En waar bemoeit hij zich mee?

Paul : (voorstellend) Dit is Jan. Een nieuwe vriend die ik ontmoet heb.

Pa : Van mijn kant: Aangenaam Mr. Constant! Familie van mekaar zeker?

Paul : (vlug en dankbaar raak) Nog altijd niet!

Con : (iets inslikkend) Ook aangenaam! (formele handdruk)

Pa : Ik zal dan maar eens verder kijken. Naar de sporen van Marie.

Paul : Voor mijn part moet ge niet weglopen. Jan, of blijft ge in de buurt?

Pa : Om op de kwilauwen van de leeuw te letten misschien?

Paul : Dat zal niet nodig zijn. Maar om nog eens een babbeltje te slaan.

Pa : Dat kan ik niet beloven. Ik weet niet hoe het met Marie afloopt.

Paul : In ieder geval, altijd welgekomen. Ge weet het, hé Jan..

Pa : We zullen zien. En moest er toch gevaar zijn: Roep maar luid (af)

Con : Welk een heerschap is dat feitelijk? Ook een vakantiegast, ja..?

Paul : Ook een vakantiegast. Inderdaad. Maar geen liefhebber van paarden

Con : En niet gekleed naarvolgens het seizoen ook. Wie draagt er nu in dit weer een lange broek?

Paul : Hij is tenminste rustig en geduldig. Hij straalt vakantie uit...

Con : Ja ja! Maar toch een beetje ouderwets. En eerder saai.

Paul : Ik heb hem gaarne. Ook zonder stomme zonnebril en al de rest. Ik hoop zelfs dat ik hem nog weer zal zien. Geloof dat maar.

Con : Gij hebt het recht Pauletje. Daar niet van. Maar bloot is nu toch volop mode.

Paul : Bloot is bloot. Maar schoon is meestal anders. De benen van een man zijn dikwijls schrale sprietelstokken met wat bosjes haar.

Con : Merci voor't compliment, Pauletje. Ik bekijk dat met andere ogen. Waarom heeft een mens al die kleren nodig. Het is zomer voor iets

Paul : Haha! Constant heeft honger naar bloot. Maar daarvoor moet ge in

Paul : de manège niet zijn. Ergens achter een duin gaan liggen..en loeren.

Con : Nee nee! Dat is de bedoeling niet. Het valt te bezien van wie dat het bloot is...(blijkt) Ik hoop dat ge mij begrijpt, Pauletje

Paul : En ik hoop dat gij verstaat dat ik nog altijd weduwe wil blijven.

Con : Natuurlijk! Een mens kan niet direkt aan hertrouwen gaan denken. Weet ge dat het al meer dan een jaar is van mij.

Paul : Bij gevrek aan een geschikte kandidate waarschijnlijk! (telt geld)

Con : (verontwaardigd) Nee! Dat is de bedoeling niet. (naderend) Trouwens...onder ons gezegd. Ik heb nu goede vooruitzichten. Met tante...

Paul : Ze is toch niet gestorven?

Con : Nog altijd niet. Maar ze gaat achteruit. Het kan niet lang meer duren. En ik sta zeker in haar testament. De notaris is geweest.

Paul ; Ha! Ik meende dat een testament geheim bleef.

Con : Hij heeft niet uitdrukkelijk gezegd dat ik er in sta. Maar hij heeft naar mij een oogje getrokken. Een veelbetekenend oogje...

Paul : Laat ons zeggen dat hij vele jaren universiteit deed om het echt goed te leren.

Con : En toch ben ik bijna zeker. Ge zult het wel ondervinden.

Paul : (verwonderd) Ik! Maar Constant toch? Ik? Met uw ergenis?

Con : Wie anders? Als ge dat wilt natuurlijk! Ik laat het u nog weten.

Paul : Dat is zorg voor later. Maar ik ga nu wat rusten.

Con : Hebt ge hier al een kamer besteld, Pauletje?

Paul ; Nog niet. Ik wil zeggen op die bank in de schaduw.. Waar ik daar straks een nieuwe vriend gevonden heb. (dromend) Jan...Wat rijmt met alleman..(glimlacht bij de herinnering)

Con : Dat hebt ge goed gezien. Jan. De doodgewone Jan...

Paul : Onderbreek me niet altijd. Ga liever weg Constant. Naar het strand of de duinen. Daar hebt ge kilo's bloot. En koop een verrekijker.

Con : Een verrekijker...?

Paul : Een moderne verrekijker. Waarmee ge ook vele bochten kijkt; achter

Con : Het schijnt dat er zoiets bestaat.

Paul : (onverbeterlijk) Daar zult ge meer en beter mee zien dan met die stomme zonnebril. Tot later. (af achter.)

Con : (aan de grond genageld.) Wij zien elkaar nog wel, Pauletje. Tot straks.

(alleen) Wat heeft dat vrouwtje geëten.? En zeggen dat zij om mij wild te maken, voor een tijd nog spek en eieren bakte. (lummelt af achter)

John : (zij) met Piet Ma Pros) Voila mijn beste mensen. Wij hebben

John : gevonden. De voorwaarden. De werkuren. Het loon...

Pros : En zoals afgesproken. Een volle week op proef. Met mijn handteken. Omdat de manège in nesten zit bij gebrek aan volk. Ge hebt nu een paar minuten bedenktijd gekregen. In alles akkoord Of niet akkoord?

Ma : Akkoord! Al loopt het kwestie van betaling nog niet over.

John : En het oordeel van de jonge heer?

Piet : wr wr wreed content. En we m moesten hier sl sl slapen?

John : In de zomer in ieder geval. Als we logement geven, aan toeristen.

Pros : Jim heeft dat kamertje toch getoond?

Piet : Ja..m Maar daar st staat m maar één b bed in.

John : Ha! Ge slaapt liever apart. Voor de warmte veronderstel ik (knipoog)

Pros : Dat is gemakkelijk op te lossen. Het zijn twee éénslapertjes...

John : (komisch) Op wieltjes! (knipoog naar Pros)

Pros : Ge kunt er mee doen wat ge wilt. Dat zijn moderne beddetjes.

John : Ge schuift ze altijd van mekaar. Nu en dan. Vroeg of laat.

Pros : Nee! Dat zal zeker geen probleem zijn, hé. Voor u ook niet Madame?

Ma : Kan Piet hier bijvoorbeeld niet alleen blijven slapen.

John : De paardemeester woont hier niet danig ver. Hij heeft een plaats in overvloed. En beddetjes ook. Van diezelfde schuivertjes, zeker hé!

Pros : Maar neen geen schuivertjes. Tweepersoonsbedden. En daarmee gedaan.

John : Ge kunt ernog over nadenken, waat dat ge liefst zoudt zijn? (knipoog)

Pros : Hebt gij of Jimmy niet ergens een bedje teveel? (heimelijke knipoog)

Ma : Het is nog geen avond. Wij hebben nog tijd om er wat aan te doen.

John : Dat is gesproken! Ge kunt nog alle kanten uit.

Pros : Voor mijn part moogt ge direkt beginnen. Een dag is een dag.

Ma : En neem nu dat de patron voorlopig niet komt. Wie betaalt er dan?

Pros : Ik natuurlijk daar kunt ge op rekenen.

Piet : Goed! n Neem nu dat de pa patron geen b b bijslaper vind!

Ma : Maar Piet! Gij moet weer de hoofdvogel afschieten.

Piet : Het is ik n niet! Het is die br brusselaar die mikt!

Ma : Ach zwijg! Ge zijt compleet een mikker (blikken John-Pros)

Piet : Ge hebt n niet ge geluisterd naar Jim, Hij zei w wel j jagen...

Ma : Wie gaat er nu op jacht. In het heetste van de zomer?

Piet : Die br brusselaar! Maar op gr gr groot wild, hé?

John : Als ge dat wild kunt noemen? Dan is wat Jim vertelde de waarheid.

Piet : Kijk! De va vader zegt het ook.